

Περιεχόμενα

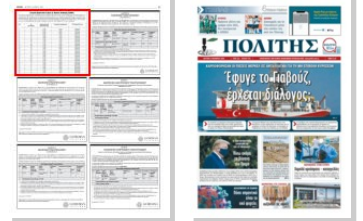
1. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΝΟΗΤΙΚΗ ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΕΠΑΝΑ	<u>ΠΟΛΙΤΗΣ 05/10/2020 σελ.19</u>
2. ΔΥΟ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΥΗ ΚΑΡΙΟΛΟΥ	<u>ΠΟΛΙΤΗΣ 05/10/2020 σελ.9</u>
3. ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΑΝ ΑΥΙΙΙ	<u>ΧΑΡΑΥΓΗ 05/10/2020 σελ.5</u>

1. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΝΟΗΤΙΚΗ ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΕΠΑΝΑ

Μέσο: . . . . . ΠΟΛΙΤΗΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 05/10/2020 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 05/10/2020

Σελίδα: 19

Επιτροπή Προστασίας Ατόμων με Νοητική Αναπηρία (ΕΠΑΝΑ)

Γνωστοποιείται ο κατάλογος με τις βαθμολογίες των υποψηφίων κατά σειρά επιτυχίας, για την πλήρωση μιας κενής μόνιμης θέσης Λειτουργού στην ΕΠΑΝΑ (Κλ Α8-10-11), που παρακάθισαν σε γραπτή εξέταση στις 4 Ιουλίου 2020, που διεξήχθη από το **Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου** στη Λεμεσό. Με βάση τις πρόνοιες του Νόμου 6(Ι)/98, τον οποίο η ΕΠΑΝΑ εφαρμόζει κατ' αναλογία, επιτυχών στη γραπτή εξέταση σημαίνει πρόσωπο που έχει συγκεντρώσει 50% τουλάχιστον βαθμολογία στο θέμα που εξετάστηκε γραπτώς. Οι τρεις υποψήφιοι με την πιο υψηλή βαθμολογία θα κληθούν σε προφορική συνέντευξη, όπως προβλέπεται στη σχετική νομοθεσία.

Α/Α	ΑΡ. ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ	ΕΙΔΙΚΟ ΘΕΜΑ ΜΕ ΒΑΡΥΤΗΤΑ 100%	ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ	ΕΠΙΤΥΧΙΑ/ΑΠΟΤΥΧΙΑ
1	44	91.00	91.00	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
2	51	84.50	84.50	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
3	23	83.50	83.50	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
4	4	80.50	80.50	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
5	61	79.00	79.00	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
6	6	76.50	76.50	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
7	25	73.00	73.00	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
8	50	72.50	72.50	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
9	90	72.00	72.00	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
10	57	71.00	71.00	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
11	69	67.50	67.50	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
12	86	67.00	67.00	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
13	53	66.00	66.00	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
14	24	64.50	64.50	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
15	54	62.00	62.00	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
16	22	62.00	62.00	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
17	72	59.50	59.50	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
18	45	59.50	59.50	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
19	89	59.50	59.50	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
20	82	55.00	55.00	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
21	88	54.50	54.50	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
22	62	53.50	53.50	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
23	70	51.00	51.00	ΕΠΙΤΥΧΙΑ
24	71	49.50	49.50	ΑΠΟΤΥΧΙΑ
25	10	48.00	48.00	ΑΠΟΤΥΧΙΑ
26	31	45.50	45.50	ΑΠΟΤΥΧΙΑ
27	7	44.00	44.00	ΑΠΟΤΥΧΙΑ
28	35	37.50	37.50	ΑΠΟΤΥΧΙΑ
29	3	35.50	35.50	ΑΠΟΤΥΧΙΑ
30	12	28.50	28.50	ΑΠΟΤΥΧΙΑ

ΓΡΑΦΕΙ: ΜΑΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Δύο μηνύματα από τον Λούη Καριόλου

Να φευτούμε όσο συχνότερα μπορούμε ένα δεντράκι για να γίνει ο κόσμος μας πιο όμορφος, ήταν το μήνυμα του ψυχιάτρου Λούη Καριόλου έτσι όπως το μετέφερε μετά τον θάνατό του η σύζυγός του Ελένη Θεοχάρους, η πρόεδρος του Κινήματος Αλληλεγγύη, στον χαιρετισμό της στα εγκαίνια του πάρκου «Λούη Καριόλου», που διοργάνωσε ο Δήμος Λακατάμιας με επικεφαλής τη δήμαρχο δρα Φωτούλα Χατζήπαπα και τέλεσε ο Πρόεδρος Αναστασιάδης την περασμένη Τρίτη 29 Σεπτεμβρίου 2020. Διαβάζω στη σχετική είδηση ότι πρόκειται για έναν χώρο πρασίνου που άρχισε να δενδροφυτεύει και να περιποιείται ο Λούης Καριόλου – ένα εθελοντικό έργο όπου συμμετείχαν και άλλα άτομα βοηθώντας στη δενδροφύτευση του πάρκου, αλλά και αργότερα, μετά τον θάνατο του, όταν η ίδια η Ελένη Θεοχάρους προσπαθούσε να το ολοκληρώσει. Προσωπικά δεν ήξερα ότι πέρα από το πάθος του για την ψυχιατρική ο Λούης Καριόλου, τότε πρόεδρος της Ψυχιατρικής Εταιρείας Κύπρου, αγαπούσε τη φύση και την τέχνη - το πράσινο, τη θάλασσα, τη ζωγραφική. Τον γνώρισα μέσα από το ρεπορτάζ στην τελευταία περίοδο της ζωής του, όταν ως ψυχίατρος των Κεν. Φυλακών αγωνίστηκε όσο λίγος για την αναμόρφωση του σωφρονιστικού συστήματος και τον εκσυγχρονισμό του Τμήματος Φυλακών. Σημειώνω ότι στα εγκαίνια του πάρκου παρευρέθηκε και η διευθύντρια των Κεν. Φυλακών κ. Άννα Αριστοτέλους που ανέλαβε τα καθήκοντα της τον Οκτώβρη 2014, λίγους μήνες μετά τον θάνατο του, εργαζόμενη στην ίδια με εκείνον κατεύθυνση ανθρωποκεντρικής αντιμετώπισης των κρατούμενων και που έκτοτε έχει αλλάξει τη φιλοσοφία του τότε τιμωρητικού μοντέλου των φυλακών. Ο Λούης Καριόλου πέθανε στα 60 του από καρδιακό επεισόδιο στις 19 Φεβρουαρίου 2014 και αφού έναν μήνα προηγουμένως - στις 15 Ιανουαρίου 2014 - του ανακοινώθηκε αιφνιδίων η μετακίνησή του από το Τμήμα Φυλακών, μετά το ξέσπασμα της κρίσης εκείνων των ημερών στο

σωφρονιστικό ίδρυμα, όπου επικρατούσε αναταραχή, με αυτοκτονίες και αυτοτραυματισμούς κρατούμενων, παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων και άλλα. Ο τρόπος και οι συνθήκες της μετακίνησής του τον είχαν αναστατώσει και το είχε αναφέρει την ίδια εκείνη μέρα σε μένα, στο πλαίσιο σχετικού ρεπορτάζ μου που δημοσιεύτηκε στη «Σημερινή» την επομένη. Είχε αποδώσει τη μετακίνησή του στη διαφορά που είχε με τον τότε διευθυντή των Κεν. Φυλακών, αφού, όπως μου είχε χαρακτηριστικά, «εκείνος ήθελε Γκουαντάναμο και εγώ ήθελα σωφρονισμό στις φυλακές». Τον είδα τελευταία φορά λίγες μέρες πριν πεθάνει, στις 10 Φεβρουαρίου 2014 στη Βουλή, στη συνεδρία της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, όπου συνόδεψε τον προσωρινό αντικαταστάτη του, στην προσπάθειά του να τον εξοικειώσει με τα δύσκολα ζητήματα του σωφρονιστικού ιδρύματος. Αυτή ήταν μια από τις μεγάλες έγνοιες του Καριόλου, από τη στιγμή που του ανακοινώθηκε («από το τηλέφωνο», όπως μου είχε εκείνη τη

μέρα αγανακτισμένος), η άμεση απομάκρυνσή του από το ίδρυμα. Ανησυχούσε, δηλαδή, λιγότερο για το ότι έχανε τη θέση του και περισσότερο για το ότι δεν του δινόταν από την υπηρεσία του η ευκαιρία να προετοιμάσει τον αντικαταστάτη του. Σε εκείνη την τελευταία συνέντευξη της ζωής του, («Σημερινή» 16 Ιανουαρίου 2014), μου μίλησε για τον εσωτερικό διχασμό που ένιωθε με την αναγγελία της μετακίνησής του: «Είμαι ο πρόεδρος της Ψυχιατρικής Εταιρείας Κύπρου και έρχομαι να υπερασπίσω τον κύριο Λούη Καριόλου που αναγκαστικά κάνει κάτι αντιδενοντολογικό. Εγκαταλείπει τους πελάτες του (δηλαδή τους κρατούμενους στις Κεν. Φυλακές), χωρίς να τους πει ένα «γεια» και χωρίς να προετοιμάσει τον επόμενο για να τους δεχτεί. Ποιος ανέχεται αυτό το πράγμα; Γίνεται να ξεσπά μια κρίση και να στέλνεις έναν άνθρωπο που δεν ξαναδούλεψε σε φυλακές να τον αντιμετωπίσει; Συπόλοτο στ' αγκάθια; Με τόσα άτομα που κάνουν απόπειρες αυτοκτονίας καθημερινά; Χωρίς να ξέρει σε ποιον θα

τηλεφωνήσει και πού να απευθυνθεί; Πιστεύω ότι έπρεπε η ανάλυση της θέσης μου από κάποιον συνάδελφο να γίνει σταδιακά, ώστε να μπορέσω να τον βοηθήσω για ένα μεταβατικό στάδιο». Έγραφα τότε πως η ηθική ακεραιότητα του Λούη Καριόλου λάμπει από μόνη της στις πιο πάνω γραμμές και δεν χρειάζονται περισσότερα. Σκέφτομαι όμως πως θα ήθελε, σε ένα κείμενο αφιερωμένο στη μνήμη του, να συμπεριληφθεί το μέρος της συνέντευξής που αφορούσε στο πώς έβλεπε ο ίδιος τη δουλειά του και τον εαυτό του μέσα στο σύστημα της φυλακής. «Εγώ», μου είπε, «είμαι εκεί βράχος και δεν πουλιέμαι, δεν είμαι ρουφιάνος του συστήματος και κάνω θεραπεία παρέχοντας ένα άσυλο στον κατάδικο, ώστε να μπορεί να ανακουφιστεί και να εκφραστεί. Διότι ο κρατούμενος έχει να επιλέξει ανάμεσα σε δύο στρατόπεδα: ή να πάει με τους κρατούμενους, ή να γίνει ρουφιάνος της διοίκησης. Αλλά εγώ και η υπηρεσία των ψυχολόγων της φυλακής, είμαι η τρίτη επιλογή, που τον ανακουφίζω και τον βοηθά να έχει ανιστάσεις - κι αυτό βέβαια δεν συμφέρει. Αυτό είναι το θέμα, ότι μπορούμε να ισοπεδώσουμε τους ανθρώπους». Τον ρώτησα τι του άφηνε η εμπειρία των 13 χρόνων της υπηρεσίας του στις Κεν. Φυλακές. Η βαριά φωνή του αλόφρωνε σαν μικρού παιδιού: «Μου άφηνε πάρα πολλά και είμαι ενθουσιασμένος γι' αυτό». Μου μίλησε για τη συνεργασία με την επίτροπο Προστασίας των Δικαιωμάτων του Παιδιού σε σχέση με τους παιδεραστές και με την επίτροπο Διοικήσεως σε σχέση με την αλλαγή νομοθεσίας για τους ψυχιατρικά ασθενείς κατάδικους. Και για την εκπαίδευση που προώθησε, σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Λευκωσίας και το ΤΕΠΑΚ, για φοιτητές που αργότερα θα ειδικευτούν ως επιστήμονες στο θέμα των σεξουαλικών εγκλημάτων και της θεραπείας των σεξουαλικά αδικοπραγούντων. Κρατάω την τελευταία του κουβέντα – κι αυτό είναι άλλο ένα μήνυμά του Λούη Καριόλου που δεν ξεχνάω ποτέ - όταν τον ρώτησα γιατί τον απομακρύνουν: «Σκέψου λίγο... πόσο επικίνδυνοι είναι εκείνοι που αξίζουν...».

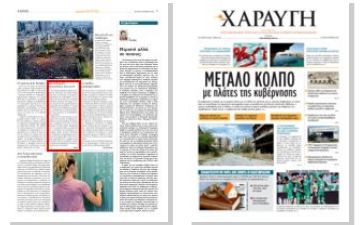
Σκέφτομαι όμως πως θα ήθελε σε ένα κείμενο αφιερωμένο στη μνήμη του να συμπεριληφθεί το μέρος της συνέντευξής που αφορούσε στο πώς έβλεπε ο ίδιος τη δουλειά του

3. ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΑΝ ΑΥΤΗ

Μέσο: . . . . . ΧΑΡΑΥΓΗ

Ημ. Έκδοσης: . . .05/10/2020 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .05/10/2020

Σελίδα: 5

Χρειαζόμαστε απαντήσεις σαν αυτή

Οι πωλήσεις διαβατηρίων έφεραν αλυσιδωτές επιπτώσεις στις λαϊκές οικογένειες, αφού οι μνηστήρες του κυπριακού διαβατηρίου είναι αναγκασμένοι να αγοράσουν σπίτι €2 εκ. Έτσι με την ανέγερση πολυτελών επαύλων και πύργων, οι τιμές των ακινήτων στη Λεμεσό έφτασαν σε εξωφρενικές τιμές. Ειδικότερα, τα ενοίκια είναι άπιαστα, με αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι, οι φοιτητές και τα φτωχά λαϊκά στρώματα να μην μπορούν να αντεπεξέλθουν στις απαιτήσεις.

Μάλιστα, είναι πολύ γνωστές οι περιπτώσεις όπου φοιτητές του **ΤΕΠΑΚ** αναγκάζονται να μην ενοικιάζουν στη Λεμεσό, αλλά να διαμένουν στα σπίτια τους που βρίσκονται σε άλλες πόλεις. Πραγματικά αυτή την ώρα είναι ανάγκη οι οργανώσεις και οι συντεχνίες των εργαζομένων να αναλάβουν δράση δίνοντας απαντήσεις στις οικογένειες του μεροκάματου. Σε μια τέτοια κίνηση έχει προβεί η ΠΕΟ στη Λεμεσό, αποφασίζοντας να ανεγείρει η ίδια φοιτητικές εστίες για ουσιαστική στήριξη των χαμηλών εισοδηματικών στρωμάτων. Ιδιαίτερα για τους φοιτητές.

Σήφης